

WE MUST BE THE CHANGE WE WISH TO SEE IN THE WORLD

Uw e-mail adres zit in ons bestand . Aangezien we u graag als lezer behouden, bieden we u bij deze een gratis elektronisch tijdschrift aan. Mocht u echter geen prijs stellen op deze service, dan vindt u onderaan deze nieuwsbrief een link om u direct af te melden.

DOODGAAN ALS MEDISCH TABOE

Een vriendje overleed enige tijd geleden. Mijn bezoeken aan hem hebben mij er ook steeds meer van overtuigd van het feit dat er tegen sommige aandoeningen maar één echt werkzaam medicijn bestaat: liefde en vriendschap. Daar kan geen pijnstillers, chemokuur of homeopathisch geneesmiddel tegenop. Iemand een hart onder de riem steken, stil luisteren naar wat de ander te zeggen heeft, een hand op een schouder leggen of een omhelzing, dat is soms de enige therapie met alleen maar positieve bijwerkingen. Als therapeut kunnen we heel wat leren van ongeneeslijk zieke mensen. Die kennis is onmogelijk in een cursus samen te vatten, want die kan je alleen door ervaring aanleren. Het klinkt misschien een beetje eng, maar ook hier is ervaring de beste leermeester.

Frits Groenestijn schreef daar het volgende over: Doodgaan vormt voor veel mensen een taboe, maar aan de andere kant zou er geen dood zijn als er niet ook leven was. Om dood te gaan moet je immers eerst geleefd hebben en soms is dat leven best prettig geweest. Toch is het vreemd dat artsen en therapeuten vaak zoveel moeite hebben met de dood. Dat kan komen doordat ze zelf bang zijn voor de dood, maar bijvoorbeeld ook omdat ze het overlijden van een patiënt zien als gevolg van het feit dat hun behandeling geen baat heeft gehad. Een gevoel van gefaald te hebben, terwijl dat in de meeste gevallen toch echt niet het geval is. Als therapeut of arts ben je immers ook beperkt in je mogelijkheden.

Sommige mensen zijn bang om dood te gaan omdat ze niet weten wat ze aan de andere kant van de lijn die tussen leven en dood loopt kunnen verwachten. Misschien is er wel helemaal niets, bestaat de hel toch, of reïncarneren we na een tijdje om alles wat we in dit leven niet goed gedaan hebben nog eens op een betere manier over te doen. Eerlijk gezegd weet ik ook niet wat ik aan 'gene zijde' kan verwachten en eigenlijk kan het mijzelf ook niet zoveel schelen. Wat mij wel kan schelen is de manier waarop anderen, en ook ikzelf, uiteindelijk dood gaan. Pijn is natuurlijk afschuwelijk, maar eenzaamheid en onbegrip maken het levenseinde er ook niet gemakkelijker op.

BMR-VACCINATIE

Representing Victims of Thimerosal Side Effects

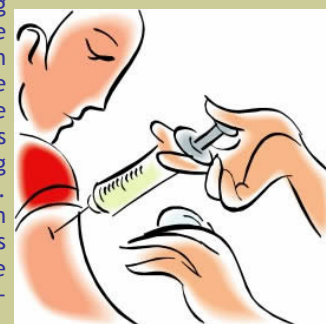
Via Wil Nijssen van 'de nieuwe dokters' werden we op de hoogte gesteld dat er in de USA een Amerikaanse rechtbank heeft geconcludeerd dat het BMR-vaccin autisme kan veroorzaken en heeft een schadeclaim toegewezen. Dat is gebeurd in een geheime uitspraak die in maart 2008 pas openbaar werd. Het US Court of Federal Claims heeft bepaald

dat thimerosal, een conserveermiddel dat veel kwik bevat in vaccins voor kinderen en kan leiden tot autisme.

BMR is de afkorting van bof, mazelen en rodehond. Deze besmettelijke ziekten komen meestal bij kinderen voor. Preventie gebeurt met het zogenoemde BMR-vaccin. In Nederland worden sinds 1987 kinderen op de leeftijd van 14 maanden en 9 jaar met dit vaccin gevaccineerd.

Deze uitspraak is er een in een serie van 4900 zaken over schadeclaims die momenteel in behandeling zijn. Gezondheidsautoriteiten zijn als de dood dat hierdoor een vloedgolf aan schadeclaims ontstaat. De uitspraak lijkt ook de controversiële bevindingen te onderschrijven van dr. Wakefield, die al in 1998 stelde dat er volgens hem een verband was tussen autisme en vaccinatie. De uitspraak, door de Amerikaanse Assistant Attorney General Peter Keisler, is afgelopen november gedaan in een van de drie proefzittingen over het verband tussen het BMR-vaccin en autisme door een panel van drie rechters onder voorzitterschap van Keisler. In zijn conclusie sprak Keisler uit dat 'een compensatie van toepassing is'.

De zaak ging om een kind dat in juli 2000 op ander halfjarige leeftijd negen vaccinaties kreeg, waarvan er twee thimerosal bevatten. Binnen enkele dagen vertoonde het meisje, dat tot dan toe gezond was geweest, plotseling geen reacties meer op verbale aanwijzingen en nam haar taalvaardigheid af, maakte ze geen oogcontact meer, kreeg ze last van slapeloosheid, aanvallen van aanhoudend schreeuwen en stuipen. Zeven maanden later werd de diagnose autisme gesteld.

ROUTE NAAR SANTIAGO

Er zijn al vele beschrijvingen van en over de route naar Santiago maar de omschrijvingen die Paul Booi geeft zijn zinnenstrelend. Paul is een, voor mij, geofende loper van deze pelgrimstocht en als geen ander weet hij de juiste typering en omschrijving te geven van de specifieke camino-onderdelen. En nu loopt Paul niet maar zoon Bob en deze wil niet lastig gevallen worden met bijhouden van een weblog, sms verkeer, email of telefoontjes. Nee, hij neemt contact op wanneer het hem uitkomt en dan verschijnt er een nieuwsbrief van Paul's hand. De ervaringen van Bob, afgewisseld met wetenswaardigheden worden voortreffelijk op papier gezet.

"Het was een rare week", vertelde Bob vanavond en dan probeer je als thuisfront te bedenken wat dan raar is geweest. Maar dat laat je al snel zonder antwoord, dáár op de Camino, bij Bob. Na dinsdag in Châlons-en-Champagne te zijn aangekomen, is Bob via oa St.Amand-sur-Fion en Courdemanges vandaag in Bar-sur-Seine aangekomen '.

Bob wandelt nu vanaf de 2e paasdag en, zoals Paul omschrijft: 'Boven iedere nieuwsbrief staat de Jacobsschelp en Bob heeft een echte schelp aan zijn rugzak hangen, ten teken dat hij als pelgrim op weg is naar Santiago de Compostella. Vanwaar die schelp op de

Camino? De legende wil, zo legt Paul ons als lezer uit, dat de discipel Jacobus de Meerdere, na een martelaarsdood te zijn gestorven in het heilige land, aan boord van een bootje wordt gebracht. Dat bootje spoelt in Noordwest Spanje aan. Het lichaam van Jacobus wordt begraven en rond het jaar 800 wordt het graf gevonden. Het lichaam en het bootje zijn bij aankomst in Spanje geheel bedekt met grote schelpen, die vanaf dan Jacobsschelpen heten.

Santiago, Spaans voor Sint Jacob, krijgt als het plaatsje wat groter wordt, de toevoeging De Compostella, omdat het graf onder een veld van sterren werd gevonden. Sterren spelen sowieso een rol, want alle routes naar Santiago, volgen de lijnen van de melkweg (Luis Bunuel maakte daarover zijn beroemde film: La voie lactée). Van sommige nieuwsbrieflezers heb ik begrepen, dat dit soort achtergrondinfo op

prijs wordt gesteld, dus af en toe zal daarin worden voorzien.

Voor Bob is zijn schelp een toegang tot passanten, die hem helpen en herkennen als pelgrim. De schelp dwingt respect af en spreekt een eigen taal.

Zij die geïnteresseerd zijn in de route van Bob en deze graag willen volgen, kunnen een mailtje sturen naar [Paul](#). Ze geven inspiratie en gedachten ter overweging, zoals in de laatste nieuwsbrief: 'Tot slot een overdenking, zo op de grens van de zondag....

In onze samenleving besta je pas als je iets doet voor onze samenleving.

Het "zijn" wordt afgemeten aan het "doen". Abdijen (of de Camino lopen....) zijn niet efficiënt, niet productief, niet economisch. Een abdijsleven is een verspild leven, verspilling van tijd en moeite. Om dat te kunnen voelen en waarderen, moet je een zekere dieptedimensie aanboren. Die zit bij vele mensen, maar de meeste raken gewoon niet zo diep. (uit: "Wandelen met God rond abdijen").

GROENE THEE EN GEZONDHEID

Van Mies, die inmiddels weer terug is uit Zuid-Afrika, kwam de volgende tip: Dr.drs. Wim. Huppes, MBA, (1954) is opgeleid als filosoof, internist en biotechnoloog. Hij heeft gewerkt in ziekenhuizen, bij de industrie en de overheid. Deze arts had -volgens zijn collega's- een dodelijke vorm van prostaatcancer. , internist, biotechnoloog, filosoof en schrijver van het boek *We zijn de klos!* over onze falende gezondheidszorg. Wim Huppes leed dus aan ongeneselijk prostaatcancer van de vierde categorie en was eigenlijk opgegeven en had nog 3 maanden te leven. Toen is hij zelf gaan experimenteren met : chloor azijn en voor 35 euro is hij genezen. Het ziekenfonds wou wel de 1000de euro betalen voor bestraling, chemo en andere schadelijke dingen, maar niet de begeleiding geven en die 35 euro vergoeden voor chloor azijn. De stelling is dat kanker verkeerd gezien en aangepakt woord, omdat kanker een schimmel is.

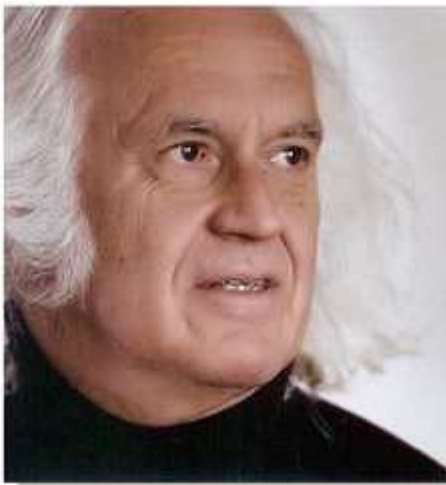
Het is goed dat Wim eigenwijs is en op zoek ging op het Internet. Hij is nu als kennismedewerker verbonden aan het Ministerie van Volksgezondheid. Vroeger lachten we om de fabrieken in het Oostblok waar niet de vraag, maar het door het Politiebureau gedicteerde target regeerde. Gevolg: loodsden vol producten die niemand nodig had. Het Oostblokmodel is inmiddels naar de schroothoop verwezen, alleen een enkele verdwaalde dictator maakt er nog gebruik van. Hoewel... Wie zich een beetje verdiept in hoe de Nederlandse zorgsector is georganiseerd, ontdekt verontrustend veel overeenkomsten.

De Nederlandse zorgsector kampt met verstikkende regelgeving, een lappendeken van adviesorganen, koepelorganisaties, belangenverenigingen, monopolistische afspraken over prijs en vooral: van hogerhand opgelegde targets die koste wat het kost gehaald moeten worden. Dat is de voornaamste reden dat we veel teveel betalen voor onze zorg. Dit boek gaat niet alleen in op de misstanden, het laat ook zien hoe het anders kan.

Wil je weten waarom je te veel geld kwijt bent aan jouw zorgverzekering? Lees dit onthullende boek.

Zo als de omstreden Dr. Simoncini, chirurg, gespecialiseerd in oncologie, diabetologie en stofwisselingsziekten, die kanker met natriumbicarbonaat behandeld en ook verschillende successen heeft behaald, door de medische wetenschap worden ontkent. Allemaal middelen waar geen patent op aangevraagd kan worden, dus voor de farmaceutische industrie niets aan te verdienen is. Luister hier het interview met Wim Huppes van de NOS op radio 1 : [Internist Huppes: gezondheidszorg faalt.](#)

BRAM MOERLAND

De laatste bijeenkomst is inmiddels weer voorbij. Bram biedt een 'spiritueel zevenstappenplan' aan, dat is gebaseerd op een herinterpretatie van de gnostiek, of, zoals Bram dit zelf omschrijft: De gnostiek biedt geen algemeen geldig antwoord op de grote vragen van het leven. Het gnostische antwoord is: zijn wie je bent. En dat is voor elk mens anders. Wat is jouw antwoord? En hoe geef je dat vorm in de praktijk van je eigen bestaan? Het gaat erom dat we vanuit een staat van innerlijke vrijheid, en in overgave aan het leven, leren de keuzes te herkennen die je de kans bieden te zijn wie je bent. Zelfkennis is de gnostische sleutel tot de volheid van het bestaan. De vraag 'Wie ben ik?' is dezelfde vraag als 'Wat is de zin van mijn bestaan?'

Doel van het gnostieke spirituele pad is om een creatieve vormgever te worden van je eigen deelname aan de wereld, vanuit de verbondenheid met de werkelijkheid in jezelf. Maar wat is dat, de werkelijkheid in jezelf? Om die te ontdekken moeten we de tekenen van onze biografie leren verstaan. Allerlei ervaringen kunnen we leren herkennen als een richtingwijzer naar de kern van je innerlijk verlangen. Welke talenten heb je om daaraan te kunnen voldoen?

De nu 69 jarige Bram studeerde wiskunde en filosofie aan de universiteit in Leiden en werkte als docent cultuurfilosofie. In zijn laatste boek 'Schatgraven in Thomas' laat Bram op verstaanbare wijze een verrassend andere visie zien op de historische betekenis van Jezus en geeft een geheel andere versie dan die van het latere kerkelijke christendom. Deze visie die

lang geleden tot ketterij werd verklaard. Bram Moerland maakt op overtuigende wijze aannemelijk dat deze 'ketterse' visie wel eens de oorspronkelijke leer van Jezus zou kunnen zijn.

In *Happinez 3* die net uit is, staat er een alleraardigst interview met hem en verder kan je kijken op de [site van Bram](#) of als je gewoon algemene informatie wilt hebben over gnostiek dan kijk je [gewoon even op onze site](#).

DAADWERKELIJK VERGEVEN OF PROBEREN TE VERGETEN?

Vervelende situaties, traumatische ervaringen, kwetsende woorden... Het kan soms nog (te) lang aan je blijven knagen. Je voelt je onbegrepen, aan de kant gezet. Je wilt het de ander wel vergeven, maar je kunt het niet vergeten.

De meeste mensen willen heel graag vergeven, maar dit is meestal moeilijker dan men denkt. Men ervaart nog steeds de innerlijke pijn, soms zelfs fysiek, van het kwetsen.

Daisha Bol vertelt in haar radioprogramma *Daisha's Spirituele Entertainment Live* op [Indigo Soulstation](#), hoe je traumatische ervaringen kunt ombuigen naar aanvaardbare herinneringen. Verander emotionele gebeurtenissen in acceptabele ervaringen!

Ook is er een visualisatie en kun je samen met Daisha de Spiritest doen: hoe spiritueel ben jij? Net als altijd kun je ook weer vragen stellen tijdens de uitzending, via de chat op de website van Indigo Soulstation, of telefonisch via 0575-502264.

Als u wilt dat we uw naam van onze verzendlijst verwijderen, [klikt u hier](#).

Vragen of opmerkingen? Stuur een e-mail naar info@asmi-ikben.nl